

అదీ బ్రాంచి మేనేజర్ కారే చూడనే చూశాడు. కారాపికి కిటిలోంచి చెయ్యి జాపి. తొంగి చూసి "హ లో రావుగారూ" అన్నాడు. సైకిల్ కి ఫ్రేక్ వేసి నిలబడి "హలో" అన్నాను.

"మిస్ కారదాగారి పాలిసీ...."
 "యథాతథంగానే ఉందండీ."
 "యు మీన్...."
 "ఇంకా మళ్ళీ ఫోర్ లోకి రాలేదు."
 "ఇంకా?"
 "ఇంకా."

"ఫో పారీ...." మితకష్టం వచ్చిందన్నట్టుగా ఓ సామెత తి ఫో పారేసి కారు తుద్రుమనిపించేట బ్రాంచి మేనేజర్.

మరి గజాలు పోయా లో లేదో పీల్డ్ ఆఫీసర్ మూర్తి లాంటి ఒక్కో నడన బ్రేక్ వేసి "వమ పై సార్" అన్నాడు.

"వమ పై."
 "మిస్ కారదాగారి పాలిసీ...."
 "ఇంకా మళ్ళీ ఆన్ డ్లోకి రాలేదు."
 "అరె" అని ద్రువ ముందుకి సాగాడు మూర్తి.

ఎదురుగా కాపీయర్ దాసు వస్తున్నాడు దగ్గరికి రాగానే ఓ చిరునవ్వు విసిరి "సార్, మిస్ కారదాగారి పాలి...." అని అర్థవంతంగా నవ్వగాడు. సైకిల్ ఆవకుండానే "అరె అరె, ఇంకా అలాగే వుంది" అనేసి ప్లీడుగా ముందుకి పోయాను.

హోటల్లో కాపీ తాగుదామనిపించి సైకిల్ హోటల్ వైపు పుళ్ళించాను. కాని అప్పుడే కాపీ తాగి బయటికివస్తూ వక్కపోడి వేసుకోబంలో నిమగ్నుడైన అసిస్టెంట్ మేనేజర్ కనిపించాడు. చప్పున ముందుకి పోబోయాను.

"హూస్టారు."
 చేసేదిలేక సైకిల్ లాంటి ఓ చిరునవ్వు పెదవులమీద ధరించి "హలో సార్" అన్నాను.

"బాగున్నారా మిస్ లేదో అడుగుదామని విచిచాను. ఇంతలోనే మర్చిపోయాను

జ్యోతి

మిస్ కారదాగారి పాలిసీ హాజరై.

అరె.... అదీ...." జ్ఞాపకం తెచ్చుకో సాగాడు.
 "మిస్ కారదాగారి" చిరునవ్వుతో అన్నాను.
 "అరె — అరె.... మిస్ కారదాగారి పాలిసీ...." ఉత్కంఠతో చూశాడు నా వైపు.
 "ఇంకా పునరుద్ధరింప బడలేదు. కాంక్యూ" అని ముందుకి సాగాను.
 ఈసారి నలుగురైదుగురు ఎల్లయినీ బృందం ఎదురై నా వైపు దృష్టుల్ని కేంద్రీకరించారు. చిరునవ్వులు చిందించారు. మర్యాదగా చెయ్యి ఊపాను. అప్పుడే వశాత్తూ నాళ్ళకి నాకూ మధ్య

రోడ్డుకి ఎండవైపున ఓ మలుపు వుంది. సైకిల్ అటు తిప్పుబోయాను.
 "సార్" కోరన.
 తప్పని సరిగా సైకిల్ కి బ్రేక్ వేసి నిలబడ్డాను.
 "మిస్ కారదాగారి పాలిసీ...." కోరన.
 "లాప్స్ అయింది గదండీ."
 "ఇంకా రివైవ్ కాలేదా?"
 "ఎబ్బే- అయ్యేట్టలేదు" పెదవి విరిచాను.
 "అలా అరై ర్యవడకండీ. పాలిసీ అన్న తరవాత లాప్పుకాదా. లాప్పుయిన పాలిసీ రివైవ్ కాదా. కష్ట సుఖాలు పాలిసీ లకి కాక మనుషుల కొస్తాయా?" అన్న

భావాల ఆ ఎల్లయిన బృందంవారి : ఖాల్లో తాండవించాయి.

“అహ-ఎందుకు కాదండీ. ఎందుకైంది పడుతుంది, అంతే.” అని అభయ మిస్తూ, ఆ బృందం తమదారిన : యందుకి సాగిపోయింది.

మరి కొంతదూరం పోయేసరి మా పాత విద్యార్థి, ఎల్లయిన స్టెనో అయిన ప్రకాశం కనిపించాడు. ఆ కళ్ళలోని ప్రశ్నార్థకం చిరపరిచితమైంది. - అనుమానమేముంది!

“సార్, మిస్ కారదాగారి : అని అతను ప్రారంభించకముందే, ‘ఇంకా రివైవ్ కాలేజీయ్’ అనేసి : యందుకి దూసుకుపోయాను.

సాయంత్రం ఆయిమా ఆయి మన్నర మధ్య నేను తరుచు ఆ రోడ్డుమీద పోను. వెళ్ళటం సంభవిస్తే ఈ ప్రశ్న కోరు తప్పదు. ఆ జోడుకి హోరుకి కాస్త తిక్కరేగితే, మిస్ కారదాగారి : యిసి పాలిసిందిచి పి. ఎమ్. గారి హోమ్ పాలిసి దాకా చైతన్య ప్రవతి దోరణిలో ప్రతి విషయం గురించీ దుమ్మెత్తిపో యటం నాకో దురలవాటు. ఇదంత ఆరో యకరం కాదు కనుక ఆ పరిస్థితినించి తప్పించు కోవాలని తాపత్రయం. అయితే : ఎల్లయిసి మిత్రులకి ఇదంతా ఏం యిలును; వాళ్ళలో చాలామంది నాకు మిత్రు , పరి చయస్థులో, పాక విద్యార్థులో కనుక వాళ్ళందరూ నాకు హితై ఘట. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఫారిన్ పాలిసి గురించి వాళ్ళకేమైనా తెలుసో తెలిదోగాని, కారదా గారి పాలిసి వివరాలు మాత్రం : ఙ్ణంగా తెలుసు. ఎలా తెలుసంటారా? () ఎల్లయిసి ఉవాచ. “యోగక్షేమం : హామ్య హమ్!” తథాస్తు. అదే తథా.

మిస్ కారదాగారంటే ఎవర కాదు. స్వయానా మా మరదలు, అం : మా శ్రీమతిగారి అనుంగు చెల్లెలు. ఆనె ప్రజా సేవిక, అంటే డై రెక్టుగా కాదు-ప్రభుత్వో ద్యోగం ద్వారా. ప్రభుత్వం ప్రజలదే కనుక ప్రభుత్వ సేవే ప్రజాసేవకద. ప్రజా

సేవిక అంటే ఏ ముఖ్యసేవికో అను కునేరు; కోసినది వరదలా, ఈశాన్య ఋతు పవనంలా, వాఙ్మయ నర్వస్వాన్ని దాటిగా అనర్గళంగా కాహళ హాహాళి చేసే ఉద్యోగం. ఓ దుర్ముహూర్తాన ఓ ఏజంటు మాటకాదనలేక మొహమాటంతో ఆమె అయిదువేలకో ఎండోమెంట్ పాలిసి తీసు కొంది. ఆ ప్రీమియం మా ఊరి అఫీసు లోనే చెల్లించాలి; అయితే ప్రభుత్వం ఈ విషయం లక్ష్యవెట్టిక ఆమెని ఎక్క డెక్కడికో దూరదూరాలకి ట్రాన్స్ పర్ చేస్తుంటుంది. అందువల్ల ప్రీమియం నోటీసులు అందవు. మీదు మిక్కిలి తనకో పాలి: అనేది వుందనీ, దాన్ని ఆర్నెల్లతోసాని ప్రీ మి యం ద్వారా పరామర్శించానీ ఆమెకి సాధారణంగా తట్టదు. ఎప్పువో ప్లాషలా ఆ ఊహ మన సులో తక్కుంటే, మర్నాదో. ఆ మర్నాదో మా శ్రీమతికో మూడు పేజీల లేఖ వస్తుంది. దానికి తాజాకలంగా “ప్రీమియం కట్టాలనుకుంటా” అనే అర్థ స్వగతవాక్యం ఒకటి ఉంటుంది. దానికి టీకాతాత్పర్యసహిత వ్యాఖ్య “బావని ప్రీమియం పే చెయ్యమని చెప్పవలసింది” అని.

రెండేళ్ళక్రింద అలాంటి లేఖ ఒకటి వచ్చింది కాటోలు. “కారద ప్రీమియం చెల్లించాలండీ” అంది మా ఆవిడ.

“చెల్లెల్లా” అన్నాను. “రేపటికి వాయిదా వెయ్యటానికి వీలున్న ఏ పనినీ ఇవాళ చెయ్యొద్దు” అనే సార్కిన్ సన్ సూత్రానికి నేను బద్ధుణ్ణి. అందువల్ల ఈ పనిని వాయిదావేస్తూ వచ్చాను. ఎల్లయిసి అఫీసుకు వెళ్ళాలంటే పని కట్టుకువెళ్ళాలి. అది నా దారిలో లేదు. అందువల్ల అలా ఆ పని వాయిదా పడుతూనే వచ్చింది.

“కారద ప్రీమియం కట్టారా?” అంది మా ఆవిడ ఓ రోజు హఠాత్తుగా.

“రేపు.”

“ఇంకా ఏం రేపండీ? ఎన్నాళ్ళాయె మీకు చెప్పి!”

“ఏదీ, తీరటం లేదు.”

“అ- ఏదో సాకు. ఎన్నిసార్లు చెప్పాను.” విసుక్కుంది.

ఇది అబద్ధమని నాకు తెలుసు. ఎందు కంటే ఈ విషయం ఆమెకే గుర్తుండదు. రావలసిన డబ్బు విషయాలు గుర్తున్నట్టు చెల్లించవలసినవి అవికకి గుర్తుండవు మరి

“ఒక్కసారేగా చెప్పావు” అన్నాను.

“చాలైంది. ఎక్కడ వింటుంటారో; నెత్తి నోరు మొత్తుకొని పోరు పెడు తున్నా ఒక్కసారే చెప్పానట; ఇవాళేనా కట్టండి.” చిరుకోపంతో వీరువానించి డబ్బుతీసి బల్లమీద పడేసింది.

డబ్బు జేబులో వేసుకొని బయల్దేరాను. ఇవాళ తప్పదు. పదిన్నరకిగాని ఎల్లయిసి స్టాప్ పనిచెయ్యటం ప్రారం భించరు. పదింటికి వాళ్ళందరూ మూక ఉమ్మడి ప్రార్థనచేస్తారు (భగవంతుడు ఎల్లయిసిని కంఘ్యాటల్లనించి కాపాడు గాక!) పది దాటి కాలేజీపోతే ప్రిన్సిపల్ గారు లేట్ రిజిస్టర్లో సంతకం పెట్టిస్తారు. మా పూర్వవిద్యార్థి ప్రకాశం ఎల్లయిసి లోపైనో. అతను కనిపిస్తాడేమో, డబ్బు అతనికిచ్చి పోవచ్చనే ఆశతో ఎల్లయిసి దారివ వెళ్ళాను. కాని అతను కనిపించ లేదు. రీసెస్లో వద్దామని వెళ్ళిపోయాను. రీసెస్లో ఏదో మీటింగ్ వేశారు. ఓ విద్యార్థిని బతిమాలి కాగితంమీద వివరాలు రాసి ప్రీమియంకట్టి రమ్మని పంపాను. ఓ గంటలో అతను తిరిగొచ్చి రసీ దిచ్చాడు. “అమ్మయ్య” అనుకుని యదా లాపంగా రసీదు చూశాను. అది మామూలు రసీదులా లేదు. కుతూహలంతో చదివాను.

“ఈ క్రింది వివరముల ప్రకారము చెల్లించిన పైకం ముట్టినది. మరియు సదరు పైకమును అనామతులో నుంచడ మైనది. పైకము జమ చేయకగియున్న యెడల జమపరచి పక్కా రసీదు జారీ చేయడమగును.”

ఇదేమిటి, అనామతులో ఉంచడ మేమిటి? అనామతులో ఉంచటానికి ఆర డజను కారణాలు ఆ రసీదులోనే ముద్రి

తమే ఉన్నాయి, అందులో ఏ వర్తిస్తుందో తెలియదు. వైగా, కన్నుటికి అర్థంకూడా తెలియలేదు, ఒక కాణం...

"ప్రీమియం తాలూకు కరదలా సొమ్ము అయినందువ" అని ఉం. దీని అర్థమేమిటి? ఇదేదో వెంటనే తెలుసుకోవలసిందే. ఓ గంట ముందు వెళటానికి వర్తిస్తానో తీసుకొని ఎల్లయినో పీనుకి వెళ్లాను.

ప్రకాశం కనిపించాడు.

"నను సే సార్, ఏమిటిలా వచ్చాడు?" అతనికి రసీదు చూపించాను.

"ఈమె మా సిస్టర్ ఇన్ లా, కాస్త ఈ విషయం చూడు ప్రకాశం."

అతను నమ్మి ఈ పాలిసికి సంబంధించిన ప్లాన్ అప్లైంట్ దగ్గరికి తీసుకు వెళ్లి, పరిచయంచేసి, ఫైర్ తీయి చాడు. "అరెరె...." చూస్తున్న ఫైర్ అలాగే వదిలేసి ఆ అప్లైంట్ ను వైపు కొంచెం జాలిగా చూశాడు.

ఏమిటన్నట్టు నే నతని కళ్ళలోకి చూశాను అతృతకగా.

"జప్ట్ ఒక్కరోజు, విన్నవో ఎంత బాగుండేది. అరెరె...."

"ఏమైందండీ?"

"ఏమండీ? విన్నటితో అర్వై గడువు దాటి పాలిసి లాపు అయిపోయింది - అరెరె...."

"లాపు అయిందా?" అని సీసంగా అన్నాను.

"అయితే ఏం లెండి, రివై వే చే బద్దం. మిన్ కారదగా రిక్కడున్నారా?"

"ఊహూ.."

"పోన్లేండి. ఇవిగో ఈ ఫిరంలో ఫిల్వచేసి బందల్లో మా డివిజన్ అపీసుకు పంపమని తెలివో రాయండి" అంటూ డ్రాయర్లోంచి ఏవో కాగితాలు తీసి నా కిచ్చాడు.

"ఆ పని చెయ్యండి సార్, బంక్యూ మూర్తి" అన్నాడు ప్రకాశం. నేను లేవ బోయాను.

ఇంతలో అప్లైంట్ మూర్తికి అకస్మాత్తుగా ఏవో సందేహం కలిగి ఫైర్ మళ్ళీ చూసి "జప్ట్ ఉండండి. అయిదు వేలేగా. కర్మగారూ అయిదువేల పాలిసి లాపు అయితే, రివై వల్కి పార్ట్ మెడి కల్ రిపోర్ట్ అవసరం లేదుగా?" అని పక్కన కొంచెం దూరంలో కూర్చున్న ఇంకో అప్లైంట్ ని అడిగాడు. అతను తలెత్తి నా వంకోసారి పరకాయించి చూసి "ఎవరిది పాలిసి?" అన్నాడు తాపీగా.

"వీరి సిస్టర్లు - మిన్ కారదగరని."

"ఓహో! పర్సనల్ స్టేట్ మెంట్ ఆఫ్ హెర్ట్ చాయ" అన్నాడు.

నమ్మకోట మేమిటి? కట్టించాంట్లో కాస్త యనా తిరిగొస్తుందా. అంతా గంగలో కలిపినట్టేనా?" అని ఆవిడ రుసరుస లాడింది.

ఎల్లయినో అంటే ఏమిటి ఈవిడ అభిప్రాయం: "యోగక్షేమం వహోమ్యహం" అనే బ్రహ్మాండమైన ఆశయంతో అది స్థాపించబడటం మేమిటి, పాలిసి దైవికంగా లాపు అయిందికదా, పాలిసి హోల్టర్ కి దక్కనియ్యకుండా ఆ కట్టినదబ్బు అదీ కాజెయ్యటానికి చూస్తుందని ఈమె అనుకోట మేమిటి? సరే, పాలిసి రివైవ్ అయినతరవాత కొంచెం బుద్ధి చెప్పొచ్చులే అని నేను మాట్లాడక ఉరుకొన్నాను.

మూర్తి నా కిచ్చిన కాగితాలు మళ్ళీ తీసుకొని వేళాకాగితాలాచాడు. ఎక్కడ సంతకం వెళ్లాలో గుర్తులు పెట్టాడు. అయినకి కృతజ్ఞతచెప్పి ఇంటిదారి పట్టాను. మా శ్రీవతి అడక్కండానే "ప్రీమియము కట్టానుకాని పాలిసి లాపుయిందట. ఈ ఫాటంలో ఫూర్తిచేసి పంపితే పునరుద్ధరించటం ఆలోచిస్తార్ల. ఇవి కారదకి పంపు" అన్నాడు గుక్కతిప్పకోకుండా.

"అయింది. ఇలాంటి పనేదో చేస్తారని అనుకుంటూనే ఉన్నా. అదో ఏచ్చి పక్షి కాకపోతే బదువేల పాలిసికి మిమ్మల్ని

పాలిసి పునరుద్ధరించారని మా కారదనించి ఎప్పుడెప్పుడు ఉత్తరం వస్తుందా అని ఎదురుచూస్తున్న నాకు కొంచెం ఆశాభంగం ఎదురయింది. ఉత్తరం రానే వచ్చిందికాని అందులోని విషయం కొంత అసంతృప్తి కలిగించింది. బందరు ఎల్లయినోవారు తవని ఓ డాక్టర్ దగ్గర హాజరు కావలసిందని లాకారట. అది విజంగా అవసరమేమో అనిరాసింది. అప్లైంట్ మూర్తి గారి నడిగాను. "దానివల్ల ఇబ్బందే ముండీ హాజరు కమ్మనండి" అని ఆయన సలహా ఇచ్చాడు. "అవసరమేట" అని జవాబు లాకాను.

మరి కొంతకాలం గడిచింది. "కొల
తలు రీచెక్ చెయ్యటానికి మళ్ళీ డాక్టర్
దగ్గరికి హాజరుకమ్మని రాశాన ఇదేమిటి?"
అని శారద ఎంకవ్వయిరీ చేస్తూ ఉత్తరం
రాసింది.

ఎల్లయిసీకి వెళ్ళాను.

"ఏమండీ మీస్ శారదాగారి పాలిసీ
మళ్ళీ ఫోర్స్ లోకి వచ్చిందా?"

"ఎక్కడండీ, డాక్టర్ ఫోర్డ్ పంపాక
మళ్ళీ కొలతలు రీచెక్ చేసించవలసిందని
రాశార్లు. ఏమిటీ గొడవ?"

మూర్తిగారి దగ్గర ఎంకా ఇద్దరు
ముగ్గురు అసిస్టెంట్లు గుమిగూడారు. వాళ్లలో
వాళ్ల కన్నట్టే చేసుకొన్నార.

"మరేం లేదండీ. కొలతల్లో ఏదో
తేడావచ్చి ఉంటుంది. ముగ్గురికూ బరువు
విషయం కొంచెం జాగ్రత్తగా చూసి
వెయ్యమనండి" అని వాళ్లందరూ సలహా
ఇచ్చారు.

అదే రాశాను. ఎందుకనా మందిదని
కొలతలు నోట్ చేసుకోవలసిందని కూడా
రాశాను.

ఆ తర్వాత కొంతకాలానికి ఓరోజు
సాయంత్రం ఇంటికి రాగానే మా శ్రీమతి
"ఏమండోయ్. మీకో కుభలేఖ వచ్చింది"
అని ఓ కవ రిచ్చింది. చూస్తూనే "ఇదేం
కుభలేఖ?" అన్నాను.

"అదే కుభలేఖ. వదలండి. శారదకి
వస్తే మీకు రీడె రెక్కు చేసింది."

చదువుతుంటే ముఖ నల్లబడిపో
యింది.

"షార్టు మెడికల్ రిపోర్టు, రీచెక్
చేసిన కొలతలూ మాకు అందినవి. వాటిని
పరిశీలించిన ఆనంతరం మీ పాలిసీ పున
రుద్ధరణ విషయం ఒక సంవత్సరంపాటు,
అంటే యీ తేదీనుంచి నైందు నెలలు
ఆలోచించ కూడదని మేము నిశ్చయించి
నాము. ఒక సంవత్సరం తరవాత మీరు
మళ్ళీ మాకు రాస్తే, పాలిసీ పునరుద్ధరణకు
కావలసిన కొత్త ఆవశ్యకత లేమిదో మీకు
తెలియచెయ్యగలము" అనే అనేక కుభ
లేఖారాలు.

మూడు ఎల్లయిసీ ఆఫీసులో అంతా
నాలోపాటు విచారించారు. ఇంతమంది
బలగం ఉండి ఒక్క పాలిసీ పునరుద్ధ
రించలేక పోయాం అని చింతించారు.
బ్రాంచి మేనేజర్ కూడా శృతి కలిపాడు.
ఆయన నా క్లాస్ మేట్ కనుక, ఇంకో మెట్టు
పైకిపోయి "సంవత్సరం కాసింది, ఈ
పాలిసీని పునరుద్ధరించకపోతే నేను బ్రాంచి
మేనేజర్ కి కాసని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. నాకు
చాలా సంతోషం వేసింది. "అమ్మాయ్,
నువ్వేమీ ఆదుర్దా పడకు, ఇక్కడ ఎల్ల
యిసీ అంతా మనపక్షమే. నెక్స్ట్ ఇయర్
నీ పాలిసీ అమల్లోకి వచ్చి తీరుతుంది" అని
రాశాను.

సంవత్సరమూ, మరికొన్ని నెలలూ
గడిచాయి. పాలిసీ జ్ఞాపకాల అడగున పడి
పోయింది. దసరాకి శారద వచ్చినప్పుడు
గాని ఈ విషయం గుర్తుకి రాలేదు.

"శారద డబ్బేమైనా ఇస్తారేమో ఆ
ఎల్లయిసీలో కనుక్కండి" అంది మా
శ్రీమతి.

"వనభర్త ఇచ్చేస్తార్లక్కయ్యా" అంది
శారద.

"వనభర్త!" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"అవును బావా. ఈ మధ్యే రాశారు.
ఇదిగో ఉత్తరం. నీకు చూపించదామని
తెచ్చా" అని హేండ్ బాగ్ నించి ఓ ఉత్త
రము తీసిచ్చింది శారద, చదివాను.

"మీ పాలిసీ లాప్సయి చాలాకాలం
అయింది. మీ దగ్గర్నించి ఉత్తరమేమీ
లేదు. అందువల్ల దీన్ని సెయిడ్ ఆఫ్
చేస్తున్నాం. మీరు చెల్లించిన ప్రీమియంలు,
అన్ని లెక్కకట్టి. అందులో రెండూ బై
మాటు వంతులు మాత్రమే మేం మినహా
యించకొవి మిగతా వనభర్త అంతా మీకు
గడుపు తేదీన చెల్లించగలం."

"ఆ డబ్బు రావాలంటే ఏంచేయాలో"
అంది శారద.

"తలకిందులుగా తపస్సు చేయాలి"
అంది శ్రీమతి విసురుగా.

నాకు నిజంగా ఎల్లయిసీ మీద కోపం
వచ్చింది. ఆఫీసుకి చరచర వెళ్ళాను. దారిలో

ఎదురైన స్టాఫ్ అంతా "సార్ మీస్
శారదాగారి...." అంటూనే ఉన్నారు. నేనె
వరికి జవాబివ్వకుండా బ్రాంచి మేనేజర్
దగ్గరికి వెళ్ళి ఆ లేఖ ఆయన బల్లమీద
పడేసి "చూడండి స్వామీ. మీ ఎల్లయిసీ
అమాయత్యం" అన్నాను. ఆయన అది
చదివి చిరునవ్వు నవ్వి.

"లాపు అయిందికదా, అందుకని
సెయిడ్ ఆఫ్ చేద్దామని రాసివుంటారు"
అన్నాడు చాలా తేలికగా.

"ఆసలు పాలసీలాపు అవటమేమీ
టండి నాకు తెలియక అడుగుతా. నేనూ
పాలిసీహోల్డర్నే; నాకూ పోలిసీలున్నాయి.
మీ ఎల్లయిసీ కావు. అంతకి ముందున్న
గొప్పగొప్ప ప్రైవేట్ కంపెనీలవి. ఆ
పాలిసీలు లాపుకు అతీతం. దే ఆర్
ఇమ్మ్యూన్ ప్రండి డాక్టర్ ఆఫ్ లాప్స్.
అవి ఆటోమాటిక్ పాలిసీలు—"

"ఆటోమాటిక్ పాలిసీలూ!" అన్నాను
బ్రాంచి మేనేజర్ నవ్వుని పెదవుల మధ్య
దిగబట్టి.

"దే ఆర్ ఆటోమాటిక్ ప్రీమియం
అడ్వాన్స్ పాలిసీస్-ఫర్ యువర్ ఇన్ ఫర్
మేషన్. మీ ఎల్లయిసీ వాళ్ళకి ఆ పేరే
తెలియక పోవటంలో ఆశ్చర్యం లేదు.
ఈస్ దిస్ ఎల్లయిసీ ఆర్, నిల్ ఐసీ?"
వాటర్ మార్క్ డేంజర్ లెవెల్ దాటు
తోంది. బ్రాంచి మేనేజర్ ఖుజం మీద
చెయ్యేసి "దోంట్ బి ఎక్సయిలెండ్, రావ్"
అన్నాడు.

నేను కొంచెం తగ్గి "ఈ బూజుపట్టిన
లాపు సిద్ధాంతం పనికి రాదండీ,"
అన్నాను.

"నేనూ మీ పక్షమే. ఎల్లయిసీ బొంబా
యికి ఈ విషయం గురించి మీ సిఫారసు
అందచేస్తాను" అన్నాడు మేనేజర్
వవ్వుతూ.

నాకూ నవ్వొచ్చింది.

"సరే. ఈ పాలిసీ భవిష్యత్తేమిటి?"
ఆయన ఫైల్ తెప్పించి చూశాడు.

“కారదానికి ఆ మధ్య ఏనా ఆరో గ్యం సరిగా లేదా”

“బాగానే వుందే. మూడు నాలుగేళ్ళ క్రితం ఆప్యెండయిటిస్ వస్తే ఆవసరమైంది. అంతే.”

“అహ-అలా చెప్పండి. అందుకే మెడికల్ రిపోర్ట్ అడిగారు. వెయిట్ తగ్గటం వల్ల పాలిసి పునరుద్ధరణ కరగలేదు. అమ్మాయి ఇక్కడ వుందా?”

“ఉంది.”

“ఇంకేం. కొత్త పారామెట్రీక్ చేయించండి. ఇదిగో, ఈ మొత్తం ప్రీమియం బాకీ, ఆఫీసులో చెల్లించండి. డాక్టరు గారికి ఫోన్ చేస్తాను. ఇవాళే ఆఫీసు దగ్గరికి వెళ్ళి రిపోర్ట్ పూర్తి చేయించండి” అన్నాడు. సరేనన్నాను. ఆయన ఫారా ఆ తెప్పించి ఇస్తూ “విష్ యూ బెస్ట్ ఆఫ్ ది లక్” అన్నాడు. మేనేజర్ గారి గదినుంచి వస్తుంటే అందరూ ప్రశ్నార్థకాలతో నా కళ్ళకు చూడ సాగారు. వారి అర్థం “మిస్ కారదాగారి..” పెదవి విరిచి ‘స్వ’ అన్నట్లు సజ్జ చేస్తూ బయటికి జారుకున్నాను.

దురదృష్టం కొద్దీ ఆ డాక్టరు ఆ రోజు ఊళ్లో లేడు. మర్నాడు వెంటనే లేదనీ, అక్కడ డాక్టర్ చేత రిపోర్ట్ పంపిస్తాననీ

మా కారద వెళ్లిపోయింది. ప్రీమియం బాకీ ఆఫీసులో చెల్లించాను.

ఆ తర్వాత కొద్ది రోజులకే ఆమె దగ్గి ర్పించి నిరుత్సాహ పూర్వకమైన ఉత్తరం వచ్చింది. బరువు కొంచెం పెంచి వెయ్య మని డాక్టర్ గుడిగితే ఆమెగారు ముక్క చివాట్లు పెట్టించటం. వాటిని డై రెక్టు స్పీచ్ లో డిస్పాచ్ చేసింది.

“బరువు పెంచి వెయ్యాలా! ఆమాటం టానిక్ నోరెట్లా వచ్చింది తల్లీ. పూచిక పుల్లల్లా వున్నావు. నీ ఆరోగ్యం విషయంలో ఎల్లయిసీకి తప్ప ఇంకెవరికీ పట్టి నట్టు లేదే. వాళ్ళు నీ పాలిసి ఎందుకు పునరుద్ధరించ లేదనుకుంటున్నావు? ముష్టి బదువేలకి రోజులూ యోగక్షేమం వహి మ్యూహమ్! ఆ విధంగా నన్నా నువ్వు ట్రీట్ మెంట్ తీసుకుని కాస్త బొద్దుగా, ఆరో గ్యంగా కలకలాడు తుంటావని వాళ్ల ఉద్దేశం. బరువెక్కువ వెయ్యాలి! ట్రీట్ మెంట్ ఇస్తూ తీసుకో. బ్రహ్మాండమైన ఇంజక్షన్లు కొత్తగా వచ్చాయి. రెట్టెల్లపాటు తీసుకో. ఖాంబే డైయింగ్ షో రూంలో బొమ్మలా కయారవుతావు. ఎల్లయిసీ వాళ్ల ముచ్చట పడి బోనస్ కూడా ఇస్తారు.”

వచ్చే వారం నుంచీ ట్రీట్ మెంట్

ప్రారంభిద్దామను కొంటున్నానని కారద తన నిశ్చయాన్ని తెలియ చేసింది. ఆ ఉత్తరం చదివి మా శ్రీమతి తాడిప్రమాణాన లేచింది.

“మీ ఎల్లయిసీకి మీకో నమస్కారం. ట్రీట్ మెంటూ వొద్దు, ఏమీ వొద్దు. లావు పెరగటం మెదలైతే ఇహ తగ్గదు. దాన్నించి డయబిటీస్, డయబిటీస్ నించీ బ్లడ్ ప్రెషర్-బ్లడ్ ప్రెషర్ వించి.”

నాకు వొళ్లు మండింది.

“నువ్వా డాక్టర్, ఆమె గారా!” అన్నాను.

“డాక్టర్ల కేం, ఏదో చెబుతారు. ట్రీట్ మెంటూ వద్దు. వల్లకాదూ వద్దని ఇవాళే రాసేస్తా” అందామె.

హతాకుడినయినాను, నా కోపం భీమా చేయించిన ఏజంట్ మీదికి మళ్ళింది. హుటాహుటి ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళాను.

“ఏమండీ, మా కారద పాలిసి తీసు కొన్నప్పుడు వెయిట్ ఎంత వేళారు?”

ఆయన కొంచెం తెల్లబోయి కాగితాలు తిరగేసి “వంద పౌన్లండీ, ఏం, ఎందుకు?” అన్నాడు.

నాకు ఆరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది.

“ఎందుకేమిటి. దాని మూలానే లాప్పుయిన పాలిసి రివైవ్ కాలేదు. పాలిసి

ఫోన్: 77087

కృష్ణా మెటల్ ప్లోర్స్

గవర్నరు మెటల్ సెంటరు; విజయవాడ-2

ప్రొ|| రావి పిచ్చయ్య

కృష్ణాజిల్లాకు ప్రిప్రెజిడెంట్లకు కుక్కర్లకు ఆధిరైజ్జి డిలర్స్

మా వద్ద

ప్రిప్రెజిడెంట్లకు కుక్కర్లు, బాగి బాయిలర్లు, సైయిన్లెస్ స్టీలు సామాన్లు సరఫరా చేసే ధరలలో, సులభ వాయిదాల పద్ధతిలో లభించును.

డిశంబరు నెల జ్యోతిలో...

సిల్వర్ జూబ్లీ
సరాగమాల పోటీ 25

బహుమతులు రు. 1890

చిత్రాలు:

దొరబాబు

ఆడపిల్లల తండ్రి

పుట్టింటి గౌరవం

పత్రాలు వెంటనే పంపవచ్చు

V. A. K. Ranga Rao

'Ram Mahal'

Pycrofts Gardens

Madras—600 006.

వాస్తుందని ఆశపడి రామ్మ వెయిట్ వేయించారు. అసలావిడి తొంభయి ఐదు కూడా లేదు" అన్నాను నడదడ.

"అదేమిటి సార్, నేను వేయించే దేమిటి? రెండు గడియారాలు ఒక్కటైమునే చూపిస్తాయా? అలాగే రెండు వెయిటింగ్ మెషీన్లు..." నవ్వుతూ అన్నాడతను.

చప్పున నాకో ఆలోచన కలిగింది. ఆ డాక్టర్ గారి పేరడిగి తీసుకొన్నాను. ఆమె మేనేజర్ సిఫారసు చేసిన డాక్టర్లే.

ఆ తర్వాత ఓ ఆదివారం కారదని రమ్మని రాసి, ఇద్దరం ఆ డాక్టరుగారి దగ్గరికి వెళ్లాం. ఆమె మెషీన్ ఎక్కడానే అది కిరకిరలాడి ముల్లు మూడ సార్లు గింగరాలు తిరిగి నూట పాతికమీద గుదామా వొడ్డా అని తటవటాయించి నూ ముప్పయి దరి దాపుల ఆగింది.

నా సంకోషానికి మేరలేదు.

కాగితాలు తీసుకొని వ్రాంచి మేనేజర్ గారి ఇంటికి వెళ్ళాను. అక్కడ మా మరో మిత్రుడు డెవలప్ మెంట్ ఆఫీసరు ఆయనతో ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు.

"నూటముప్పయి!" అన్నాడు మేనేజర్ నోరు తెరిచి.

"అధికస్య అధికంఫలం" అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఓవర్ వెయిట్. ఇంకో సంవత్సరం ఆగాలి." అన్నాడాయన గట్టిగా నవ్వుతూ.

హతోస్మి. "ఇహ నావల్ల కాదు బాబూ."

డెవలప్ మెంట్ ఆఫీసర్ నా చేతుల్లోంచి

కాగితాలు తీసుకొన్నాడు.

"నేనివాళ బందరు వెడుతున్నా లెండి. నేను నుంచేసుకొస్తా. రేపు లేదా ఎల్లండి కొద్దునకీ మీ పాలిసీ పునరుద్ధరించినట్టు మీకు కాగితం వస్తుంది" భరోసా ఇచ్చాడతను.

ఇంటికి వచ్చి ఆ సంకోష వార్త చేరవేశాను.

"అయిదేళ్ళకి వాళ్లు మనకి చెల్లించా లిసిన మొదటి వాయిదా కూడా డ్యూ అయింది బావా" అంది కారద.

"మరి పాలిసీ తెచ్చావా? ఆ పనికూడా పూర్తి చేద్దాం."

"పాలిసీ... పాలిసీ" నవ్విందిమె.

"ఏమైందమ్మా పాలిసీకి?"

"ఎక్కడో పోయింది. ఎంత వెతికినా కనబడ లేదు. డూప్లికేట్ ఇవ్వరూ?"

హతోస్మి:

"ఎందుకివ్వరు తల్లీ. పాలిసీలు పునరుద్ధరించటానికి, డూప్లికేట్లు జారీ చెయ్యటానికి కాకపోతే ఎల్లయిసీకి ఇంత స్టాప్ ఎందుకూ? నీలాంటి వాళ్లు లేకపోతే వాళ్ళ ఉద్యోగాలేంకాను? అలస్యమైందుకు. అప్లి కేషన్ రాయి" అన్నాను లేచి నవ్వు తెచ్చుకొని.

వక్కనే పున్ను లెటర్ పాడ్ తీసి "అప్లి కేషన్ ఎలా రాయాలో? క్రింద సంతకం పెడుతున్నా. ఫిలప్ చేసి పంపించు బావా" అని ఓ సంతకం కాగితం అడుగున గీతి వ్రాయన లెటర్ పాడ్ నించి చింపి, బ్లాంక్ చెక్ ఇస్తున్న పోజులో, ఆ కాగితాన్ని నా కందచేసింది మా పాలిసీ హోల్డర్ మరదలు, నేనే ఎల్లయిసీ జనరల్ మేనేజర్ అన్న ధోరణిలో.

ఆ కాగితం భద్రంగా మడిచి కేబుల్ పెట్టుకొన్నాను.

మిస్ కారదాగారి డూప్లికేట్ పాలిసీ వేరే కథ!

